

INDOČESKÝ PODZIMNÍ FESTIVAL

DURGA PUJA

27. 9. 2019 od 14⁰⁰ do 22⁰⁰ Löwitův mlýn, U Českých loděnic 40, Praha 8

4. až 8. 10. 2019 od 15⁰⁰ do 21⁰⁰ v Městské zahradě MČ Praha–Zbraslav

Durga Puja je festivalem tanečníků a hudebníků. Dobová ilustrace pochází z Kalkaty ze 20. či 30. let 19. století.

INSTITUT RENESANCE KULTURNÍHO DĚDICTVÍ & SOUBOR HORA FUGIT
SI VÁS DOVOLUJÍ POZVAT NA JEDINEČNÝ KULTURNÍ ZÁŽITEK. INDICKÁ
UMĚLKYNĚ PAPIA GHOSHAL PŘEDSTAVUJE ČESKÉ VEŘEJNOSTI STAROVĚKOU,
PŘESTO VŠAK MILIONY INDŮ KAŽDOROČNĚ PROŽÍVANOU TRADICI OSLAVUJÍCÍ
VÍTEZSTVÍ DOBRA NAD ZLEM. V ALEGORICKÉ PODOBĚ BOHYNĚ DURGY SE BĚHEM
SVÁTKU PROJEVUJE SILNÁ STRÁNKA ŽENSTVÍ SCHOPNÁ V ROZHODNÝCH CHVÍLÍCH
PROJEVIT SVOJI SÍLU, ODVAHU A NEZDOLNOST. AČ SE TENTO HUDEBNÍ &
KULTURNÍ FESTIVAL OPÍRÁ O PRADÁVNÉ HINDUISTICKÉ TEXTY, JEHO REÁLNÝ
OBSAH JE STEJNĚ AKTUÁLNÍ I PRO DNEŠNÍHO ČLOVĚKA. ŘÍKÁ, ŽE TVŮRČÍ
POTENCIÁL KAŽDÉHO Z NÁS JE ZAPOTŘEBÍ NEUSTÁLE ROZVÍJET A NEBÁT SE JEJ DÁT
DO SLUŽEB DOBRÉ VĚCI. SAMA UMĚLKYNĚ PAPIA GHOSHAL POCHÁZÍ ZE
STAROBYLÉHO RODU. VĚNUJE SE JAK TRADIČNÍ KULTUŘE, TAK MODERNÍM
SMĚRŮM VE VÝTVARNÉ, SOCHAŘSKÉ, HUDEBNÍ, FILMOVÉ ČI LITERÁRNÍ ROVINĚ ॐ

V souladu s posláním **Institutu renesance kulturního dědictví** jsou kulturní aktivity slavné indické básnířky, zpěvačky, herečky a propagátorky indické tradiční kultury a folkloru **Papii Ghoshal** (*1985) ideálním odkazem na kulturní dědictví národů vzdáleného **Orientu**. Začneme však jak se sluší představením Papii Ghoshal. Narodila se ve vesnici **Bandel v Západním Bengálsku** (পশ্চিমবঙ্গ) v ortodoxní hinduistické, brahmínské rodině. Pochází z královského rodu zamindarské aristokracie (pojem „zamindar“ pochází z perštiny: زمیندار) a označuje vlastníka půdy. V Indii byli zamindarové důležitou součástí vládní správy, neboť vedle správy svého území byli zodpovědní za odvádění daní a příspěvků na vojenské účely. Zamindarové prosluli podporou kultury a mnohokrát zásadně ovlivnili dění na celém subkontinentu. Mezi slavné bengálské zamindary patřil i rod Thákurů.

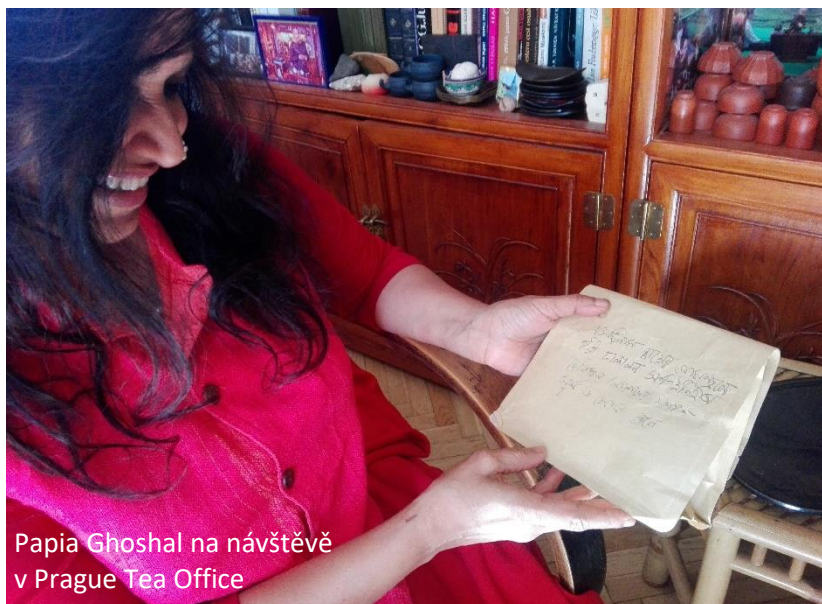
Rodiče pojmenovali **Papiu** po indickém druhu ptáčka, zpívajícího před deštěm. Když byla jako dítě, její otec, specialista na **ayurvědu** (आयुर्वेद), se odstěhoval s rodinou do Kalkaty. V mládí Papia projevila velký zájem o umění, zejména o malířství a poezii, ale také o divadlo a zpěv. Vedle politologie a sociologie vystudovala na kalkatské univerzitě klasický indický zpěv. Papia střídavě působí v Indii, Velké Británii a v České republice. Vystupuje ovšem po celém světě včetně USA. Je rovněž proslulou propagátorkou díla bengálského básníka a filozofa **Rabíndranátha Thákura** (1861–1941), jehož dílo vloni připomněla na slavnosti **TAGORE 2018**, které v srpnu na Praze 6 pořádaly soubor **Hora Fugit** a **Prague Tea Office** – přímí předchůdci Institutu renesance kulturního dědictví.

Papía Ghoshal v Městské zahradě
– v místě konání letošní slavnosti

Papía Ghoshal je uznávanou bojovnicí za ženská práva a rovnoprávné postavení ženy ve společnosti, což je nejen v její domovské Indii důležitým tématem. Bohaté kořeny tradiční indické kultury nabízí mnoho vodítek,

jak vyzdvihnout přirozenou roli a sílu mnohdy ještě nedoceněné poloviny lidstva. **Hinduistický svátek a festival Durga Puja** (दुर्गापूजा) odkazující na ženskou sílu symbolizovanou hinduistickou bohyní **Durgou** (दुर्गा) je jedním z nich. Durga je starověké hinduistické božstvo, jehož původ je zastřen časem. V dochovaných rukopisech ze 14. století jsou pokyny k oslavě svátku Durga Puja, vztahují se ke královské štědrosti a aristokracie. V džinistickém textu z 11. nebo 12. století **Yaśastilakacampū** (यशस्तिलकचम्पू), jehož autorem je **Somadeva Suri** (सोमदेवसूरि, *920, doloženě působil 952 až 966), je zmiňován každoroční festival věnovaný bohyni válečnicků, oslavovaný králem a jeho ozbrojeným silám, což

Papía Ghoshal na návštěvě
v Prague Tea Office

popisuje atributy svátku Durga Puja. Ač některé starověké indické sbírky příběhů, kterým se říká **purány** (पुराण, j. č.: purána, mn. č. purány, doslova „stará“ vyprávění), připisují svátek k jaru, většina jej řadí k podzimu do období, ve kterém se připomíná po celém indickém subkontinentu doteď. Tato situace trochu připomíná historii čínského svátku **Čistoty a jasu** (清明), kterýžto se v rámci historie naopak přesunul z podzimu na jaro, a taktéž úzce souvisí s oslavou památky a odkazu našich předků – stejně tak, jako křesťanský **Svátek zesnulých** (*In commemoratione omnium fidelium defunctorum*) – dušičky.

Papia Ghoshal s Beatou Altior na zkoušce Thákurovy zhudebněné poezie

První měsíc (**Čaitra**, चैत्र) začíná stejně tak, jako začínal nový rok Západě (před tím, než byl roku 191 před Kristem přesunut na 1. leden) v den jarní rovnodennosti čili se znamením Berana (přestupný rok je to o den dříve). Týdny v indickém kalendáři mají od roku **1584** (za panování třetího a jednoznačně nejslavnějšího mughalského císaře **Akbara Velikého**, persky اکبر اعظم, žil 1542–1605, panoval od roku 1556) sedm dnů, které odpovídají vždy jedné ze pěti planet, Měsíci anebo Slunci, a navíc je každý zasvěcený některému z božstev. Toto zasvěcení ovlivňovalo výběr modliteb pro ten který den. Bengálský kalendář, určující slavení bengálských svátků, je částečně odlišný a má dvě varianty. Tradiční je platná zejména pro Západní Bengálsko a některé další regiony jako Assam. Aktuální bengálský kalendář používaný v indických státech je založen na sanskrtském textu **Surya Siddhanta** (सूर्यसिद्धान्त), zachovává původní hindská jména a kontinuálně navazuje na hindský kalendář. Revidovaná verze řešící především počet dní v konkrétních měsících, vznikla v Bangladéši v roce **1966** a v platnost vešla v roce **1987**.

Je zjevné, že indický kalendář od počátku plnil obdobný soubor funkcí, jako ostatní kalendáře, přičemž jednou z nejdůležitějších byla provázanost s ročními cykly. Na indickém subkontinentu jsou klíčovými milníky známá období dešťů – monzuny. Podzimní Durga Puja je podzimním po-monzunovým sklizňovým festivalem, což dokládá jak časová shoda s dalšími festivaly tohoto zaměření, tak i symbolika během praxe svátku, která zahrnuje svazek devíti v tomto období sklizených rostlin zvaných **navapatrika** (नवपत्रिका).

V průběhu měsíce Āšvin se tradičně slaví několik svátků, přičemž festival **Sharad Navaratri** – podzimní **Navaratri** (नवरात्रि) se s Durga Puja prolíná. Pojem „navaratri“ – znamená „devět nocí“ a odkazuje na vlastní délku svátku. Svátek Sharada Navaratri začíná první den (**pratipada**, प्रतिपदा) jasného čtrnáctého měsíce lunárního měsíce Āšvini. Posledních pět dní svátku (4 noci) je připomínáný Durga Puja. Bohyně **Durga** je v puránách nejčastěji zmiňována v textech věnovaných **Šivovi** (शिव), neboť jeho manželkou „bohyně matka“ (**šakti**, शक्ति) jménem **Párvatí** (पार्वती) personifikující ženskou tvůrčí sílu a energii.

Středověký hinduistický kalendář pančang

Parvátí do hinduistického panteonu přichází jako převtělení **Satí** (सती), předchozí Šivovy choti. I ona je, stejně jako bohyně **Ganga** (सती), dcerou krále **Himaváta** (हिमवत्). Ganga je personifikace posvátné řeky Gangy, Himaváta pohoří Himálaj. Šiva v textech často podléhá kráse své choti a spočívá s ní v dlouhém náruživém objetí. Proto je vnímána rovněž jako božská matka všeho stvoření. Párvatí však především personifikuje kosmickou tvořivou energii Šivy a proto bývá označovaná jako **Mahádéví** (महादेवी). Tato tvůrčí síla má nejen svoji hroznou (**ugra**, उग्र) podobu představovanou bohyní války **Kálí** (काली), ale i podobu ochrannou a mateřskou – vtělenou do Durgy obklopené svými dětmi –

Sarasvatí (सरस्वती), **Ganéšou** (गणेश), **Skandou** (स्कन्द).

Bohyně Kálí

Desetidenní oslavy Sharad Navaratri vrcholící festivalem Durga Puja začínají **Mahalajou** (महालया). V tento den, který znamená příchod Durgy s rodinou z jejího mytologického rodinného domu na hoře **Kailás** (कैलास), provádějí Hindové rituální oběť – **tarpaṇu** (तर्पण) – tím, že svým mrtvým předkům nabízejí vodu a jídlo. Jejich oběť se vykonává přesně předepsaným způsobem držení rukou, které se liší od těch, některé jsou určeny božstvům, ale mudrcům (**rišis**, महान ऋषि, duchovní učitel) anebo předkům (tzv. **pitra**, पितृ). Smyslem oběti je uctít předka, aby ten mohl požehnat svým dětem a tak dostat svých povinností. Kdyby se mu to nepovedlo, musel by se kvůli studu vrátit nazpět na zem... Festival začíná za soumraku modlitbami k Sarasvatí a Ganéšovi. Toho dne se také malují oči hliněných soch personifikujících oslavovaná božstva. Namalováním očí jsou tyto sochy „oživovány“. Následující čtyři dny jsou zasvěceny vzpomínkám na jednotlivé projevy Durgy – na věk dívky a panenství (**Kumáří**, कुमारी), mateřství (**Máya**, माया), prarodičovství (**Ajima**, अजिमा) a bohatství (**Lakšmí**, लक्ष्मी).

Šestého dne začínají hlavní slavnosti a společenské oslavy. Jsou pronášeny mantry, svaté verše, védské zpěvy, skanduje se a jsou přinášeny oběti.

▸ Svátek Durga Puja začíná recitací textu Devi Mahatmya (v překladu Sláva božstev)

Buvolí démon Mahiśasura pod útokem Durgy; jeskynní chrám v Mahabalipuramu, pravděpodobném rodišti Bodhidharmy

Recitací textu **Devi Mahatmya** (देवीमाहात्म्यम्), což v překladu znamená „Sláva božstev“, svátek Durga Puja oficiálně začíná. Text ve třech částech vypráví o boji mezi dobrem a zlem. Bohyně Durga je ztělesněním dobrých sil a buvolí démon **Mahiśasura** (महिषासुर). Tento démon měl za otce **Rambha** (रंभ) – krále Asurů.

Bohyně Durga poráží démona Mahiśasuru

Asuři jsou démoničtí protivníci samotných bohů. Mahaśisura byl obdařen schopností kdykoliv se proměnit ve vodního buvola a naopak. Byl oddaným stoupencem Brahmy a Indry ti mu svým požehnáním zajistili, že nemůže být normálně zabit. Jenže Mahiśasura začal postupně obtěžovat lidi i bohy. Jenže jak se ukázalo, byl neporazitelný. Protože situace neměla normálního řešení, byla stvořena Durga. Nové bohyni se Mahiśasurovo požehnání netýkalo. Přijela na lvu a démona porazila.

Bohyně Durga poráží démona Mahiśasuru

Sousoší bohyně Durgi,
které pro letošní slavnost
vyrábí Papia Ghoshal

Specifickým rysem festivalu Druga Puja jsou hliněné sochy znázorňující úspěšný boj Durgy s Mahašisurou. Postup zrodu sousoší je detailně popsáno hinduistických textech, jež se věnují otázce umění. Sochy jsou vyráběny z aluviálních hlín a jílu z posvátných míst a nejsou páleny. Umělci je vytvářejí několik měsíců dopředu a jak již bylo zmíněno, jejich dotvoření namalováním očí je vlastně začátkem samotných oslav. Hlinitá základna je kombinována se slámou, hnětena a poté formována s pomocí sena a bambusu. To vše je navrstveno do jemného konečného tvaru, vyčištěno, natřeno a nakonec vyleštěno. Místy ke povrchu sochy připojena vrstva vláken smíchaných s hlinou čímž brání popraskání sochy. Modelování hlav sousoší se zpravidla vyrábějí samostatně. Končetiny soch jsou většinou tvarovány ze svazků travin. Následně jsou sochy malovány (až na oči), oblékány a nakonec vystaveny na k tomu účelu vhodných oltářích.

V závěru svátku je připomínáno vítězství Durgy buvolí obětí. Ta ovšem nemusí být skutečná, ale pouze symbolická. V těch oblastech,

Oslava svátku Durga Puja v Kalkatě před 200 lety na dobovém obrázku

kde se tato tradice stále udržuje, je předepsáno, aby obětní zvíře (pod dohledem kněze) bylo usmrceno jediným úderem. V dřívějších dobách byl tento rituál obřadem mužské dospělosti.

Bohyně Durga na sněžném levhartovi (Uncia uncia)

Dospělost v tomto případě znamenala připravenost mladého muže na roli válečníka. Úspěšný mladý muž pak byl uznáván a ctěn. Svůj historický význam tito bojovníci sehráli zejména v období válek Indů s muslimy.

Celá slavnost vrcholí odchodem bohyně Durgy. Socha je v procesí odnesena k nejbližšímu vodnímu toku (nebo jiné vodní ploše) a do ní položena. Bohyně se tak postupným rozpuštěním vrací nazpět do svého příbytku.

Bohyně Durga v dramatickém provedení ↴ ,
na kamenném reliéfu (ve středu)
a na dobové ilustraci ↵

Institut renesance kulturního dědictví se letošního Indočeského svátku Durga Puja bude účastnit po celou dobu jeho trvání, přičemž během všech dní bude připravovat pro hosty **indické čaje. Ty nám dodává náš dlouholetý kolega a přítel **Radoslav Polášek** prostřednictvím své čajové společnosti **Dobry čaj (GoodTea.eu)**. Čaj bude připravovat **Jiří Altior**, který na poli čajové kultury působí pod latinským pseudonymem **Via Thea**.**

好茶

GOOD TEA

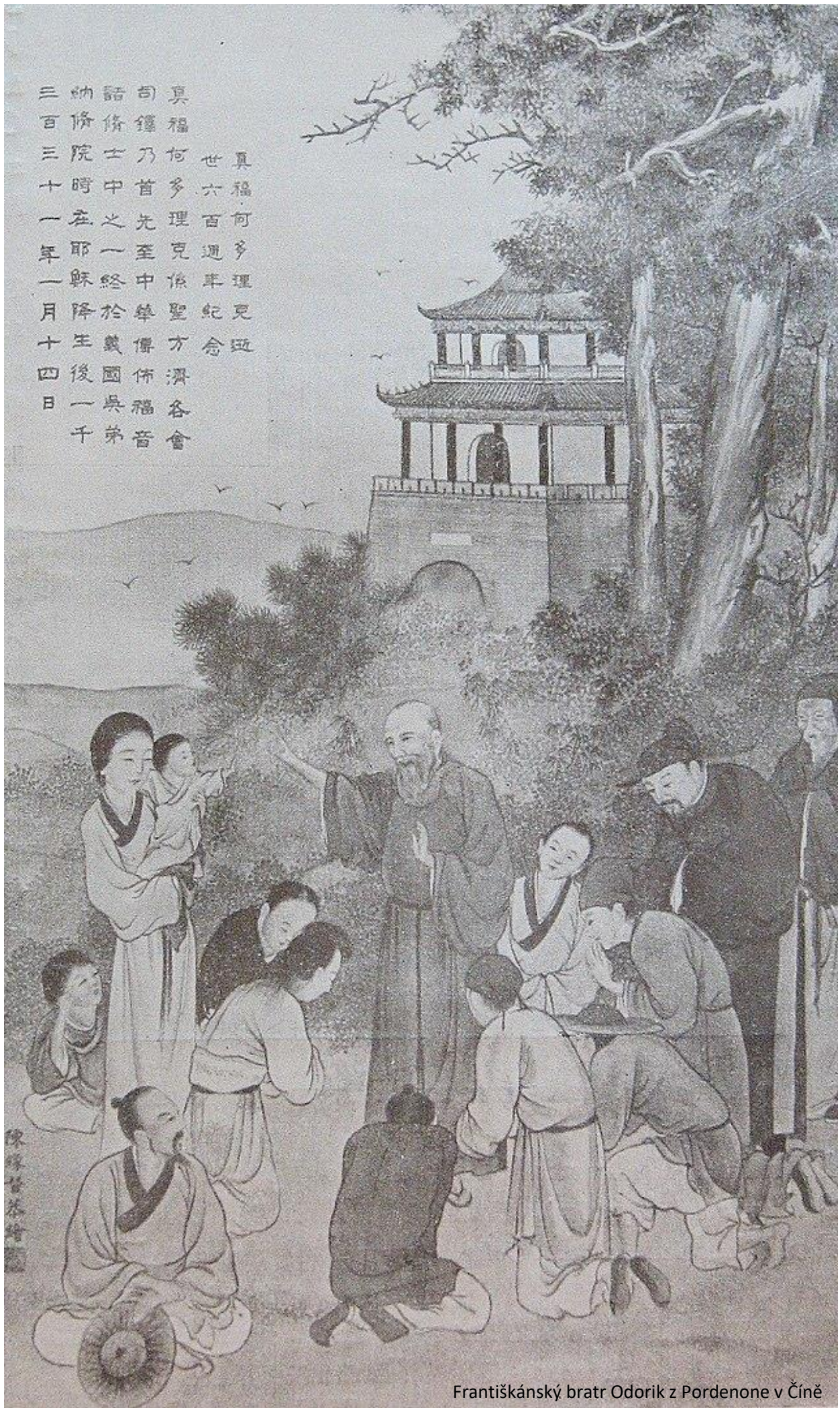
velkou cestu do Mongoly ovládaného Turkestánu. O této cestě, která probíhala od roku 1300 do roku 1314, nevyhotovil žádný záznam. Po svém návratu jej papež **Jan XXII.** (žil 1244–1334, pontifikát 1316–1334) vyslal bratra Odorika na další misi, tentokrát do Persie a Číny. Tato pouť trvala od roku 1316 do roku 1330. Úspěšně navštívil jak Persii tak i Čínu, jež byly v té době součástí mongolské říše. Během 14 let svého putování navštívil mnoho zemí včetně Byzance, Indie, Sumatry či Tibetu. Doputoval dokonce až na Borneo, Jávu, Filipíny... O některých z těchto zemí neměli tehdejší Evropané žádné informace. Když dorazil do Číny, vládl v ní pravnuke **Čingischána** (1162–1227) **Jesün Temür** (也孙铁木儿). Odorik jej osobně potkal a jeho palácem byl uchvácen. Ve svém cestopise, který po svém návratu nadiktoval, popsal mnoho poznatků, jež byly do té doby Evropanům utajeny. V pasáži o Indii popsal podrobně i pěstování a zpracování pepře. Pan doktor Liščák svoje dvacetileté bádání shrnul do objemné knihy **Bratr Odorik a jeho zpráva o východních krajích světa: Styky Evropy a mongolské Číny ve 13. a 14. století**. Kniha vyšla letos a pan doktor ji na festivalu krátce představí.

Čestným hostem festivalu bude v pátek 4. října taktéž náš vzácný host, PhDr. **Vladimír Liščák**, CSc. (*1954) z Akademie věd České republiky. Tento význačný sinolog se posledních dvacet let věnoval mapování a shrnutí životního odkazu františkánského mnicha **Odorika z Pordenone** (1271/1286–1331). **Náš Institut se na připomenutí Odorikova díla a odkazu zaměřuje, neboť jsme přesvědčeni, že právě takovéto osobnosti v historii budovaly ty skutečné mosty napříč civilizacemi s naprosto odlišnými kulturami.** Na svou dobu neobvyklá věcnost Odorikova díla kontrastuje s bádáními **Johna de Mandeville** (cca 1300–1372), který zcela zkruslil povědomí středověkých Evropanů o vzdáleném Orientu. Ač se bratr Odorik narodil v italském Udine, jeho kořeny mohly být dost dobře i české. Jeho otec totiž bojoval v českém vojsku působícím na italském území, jež k nám tehdy přináleželo. Odorik vstoupil ve svých patnácti do františkánského řádu a tam také přijal kněžské svěcení. S příchodem 14. století se vydal na svoji první

Vladimír Liščák na křtu své nové knihy o Odorikovi z Pordenone

真福何多理克
 世六百週年紀念
 真福何多理克
 司鐘乃首先至中華傳佈福音
 納修院時在耶穌降生後一千
 三百三十一年一月十四日

陳輝
 畫於
 宣統
 元年

Františkánský bratr Odorik z Pordenone v Číně

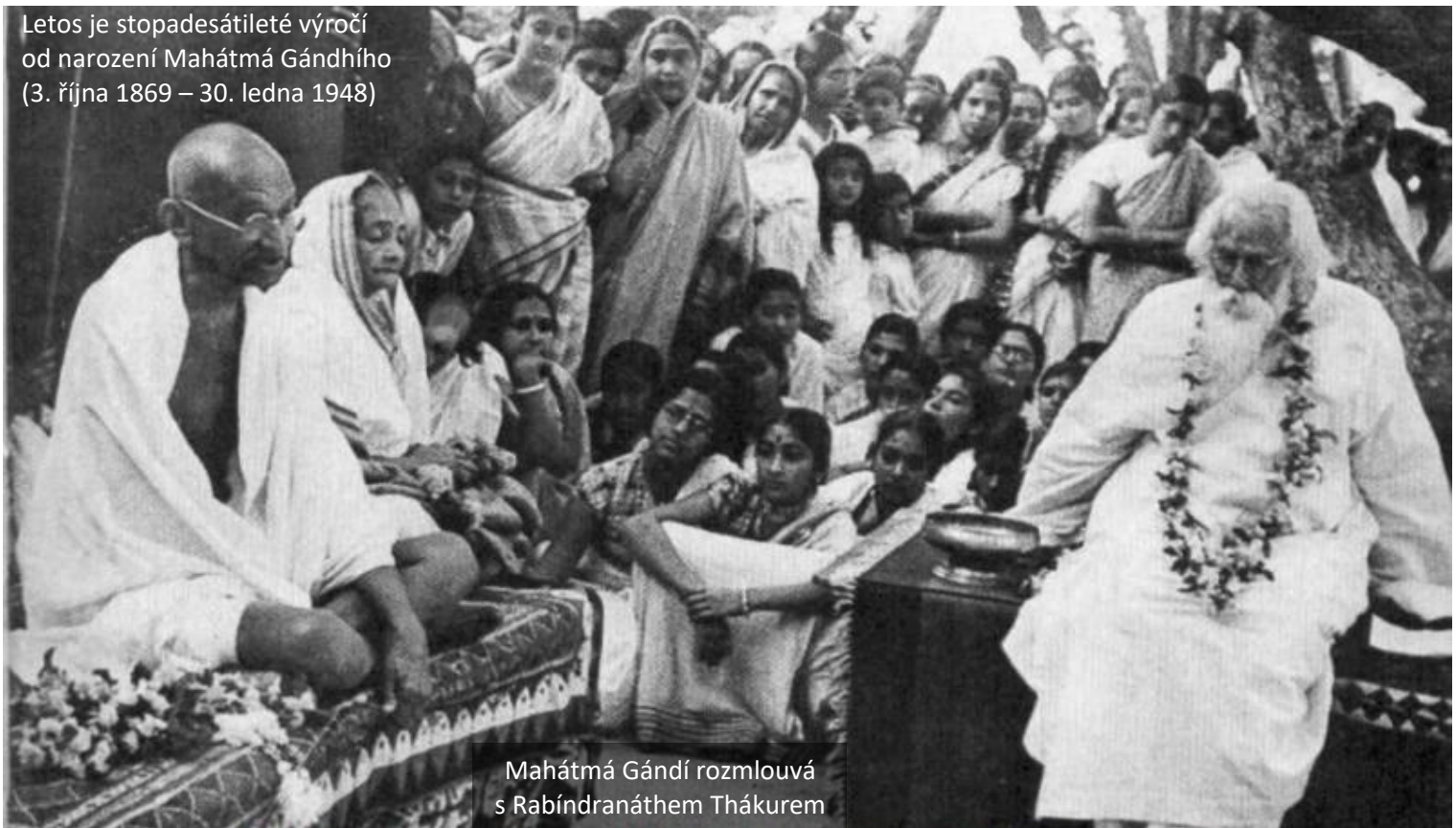
Hudební soubor **Hora Fugit** vystoupí vícekrát: poprvé **27. září** (v den zahájení festivalu) a naposledy **8. října**, (v den, kdy festival vyvrcholí). Jedno hudební číslo bude připomínka našeho hudebního cyklu **Tagore**, který pořádáme ve spolupráci s Papiou Ghoshal a v němž se zaměřujeme na literární, hodnotový i hudební odkaz slavného bengálského básníka **Rabíndranátha Thákura**. Nyní **Papia Ghoshal** vystoupí s naší uměleckou vedoucí **Beatou Altior**, která bude hrát na violu. Papia Ghoshal zazpívá v rodném jazyce Thákurovu píseň **Ami Rupe Tomay Bholabo Na**, kterou bengálský básník – a mj. autor indické i bangladéšské hymny – složil v roce **1910**. Uvádíme text zhudebněné básně v bengálštině a jeho překlad do angličtiny. Rabíndranáth Thákur byl znám svojí skvělou znalostí angličtiny a sám svá díla překládal do tohoto jazyka. Možná i pro dobrou srozumitelnost své krásné poezie byl v roce 1913 jako první neevropský umělec oceněn Nobelovou cenou za literaturu.

আমি রূপে তোমায় ভোলাব না, ভালোবাসায় ভোলাব।
আমি হাত দিয়ে দ্বার খুলব না গো, গান দিয়ে দ্বার খোলাব ॥
ভরাব না ভূষণভারে, সাজাব না ফুলের হারে--
প্রেমকে আমার মালা করে গলায় তোমার দোলাব ॥
জানবে না কেউ কোন্ তুফানে তরঙ্গদল নাচবে প্রাণে,
চাঁদের মতো অলখ টানে জোয়ারে ঢেউ তোলাব ॥

Anglický překlad básně zní:

*I shall not bemuse with my beauty,
I shall amuse you with my Love instead.
I shall not open the door with mere hands,
I shall make it open with the surge of songs.
I do not wish to pack with loads of ornaments,
Nor I wish to add beauty with floral garlands
To put the love-made garland across your neck, I desire.
The storm producing waves in the soul would remain undisclosed.
I shall make waves soar like the invisible lunar haul.*

Letos je stopadesátileté výročí
od narození Mahátmá Gándhího
(3. října 1869 – 30. ledna 1948)

Mahátmá Gándhí rozmlouvá
s Rabíndranáthem Thákurem

Další hudební číslo již Hora Fugit, konkrétně **Beneš**.

Na úvod zazní v sólovém **Passaglia** od **Hienricha** (1644–1704). Tento skladatel působil nejdříve Olomouci či v Kroměříži, Innsbrucku a nakonec současníky byl oceňován počiny. Byl respektován i virtuos, třebaže není jako sólista. Za jeho (1640–1705, panoval od do šlechtického stavu, a mohl titulovat „Biber von

Následovat bude několik jedna pochází ze sbírky zaznamenal slavný **Leoš**

bude zcela v režii souboru dua **Beata Altior** a **Ondřej**

houslovém provedení **Ignaze Franze Bibera** česko-rakouský hudební na Moravě v Opavě, a později v rakouském pobýval v Salzburku. Svými nejenom za skladatelské jako významný houslový známo, že by koncertoval skladby ho císař **Leopold I.** 1657) povýšil roku 1690 tak se skladatel od té doby Bibern“.

lidových písní, z nichž **Hukvaldských písní**, které **Janáček** (1854–1928).

Papia Ghoshal & Beata Altior na slavnosti Tagore 2018

Závěr vystoupení se ponese ve stylu první republiky. 27. září totiž uběhne přesně 80 let od nahrání proslulé skladby **Oldřicha Nového** (1899–1983) „**Jen pro ten dnešní den...**“. Vlastní skladbu pro film *Kristián* složil český hudební skladatel **Bohuslav Emanuel Nováček** (1911–1979). B. E. Nováček působil v roce 1932 jako pianista v kapele **Červené eso**, kterou řídil **Emil František Burian** (1904–1959) a později spolupracoval s **Hudebním divadlem Oldřicha Nového**. Společenská komedie *Kristián* byla natočena na jaře 1939 podle stejnojmenné francouzské divadelní hry. Film, v němž excelovali herci **Oldřich Nový** a **Adina Mandlová** (1910–1991) a který se proslavil větou: „*Zavřete oči, přichází Kristián!*“ režíroval **Martin Frič** (1902–1968). *Kristián* měl premiéru 8. září 1939, tedy týden po vypuknutí druhé světové války. Devatenáct dní po premiéře filmu, tedy přesně 27. září 1939, nahrál Oldřich Nový ve studiu **Ultraphon** ústřední píseň filmu pod názvem „**Jen pro ten dnešní den...**“. Název písně cituje úvodní slova celé skladby. Píseň vznikla až po uvedení filmu proto, že její filmová verze se pro účely gramofonové nahrávky nedala použít. Píseň se stala evergreenem a Oldřich Nový legendou. Jeho životním krédem bylo: “Smích je kořením života a dokud se člověk dovede smát, je živ. Až se začnou všichni lidé na sebe usmívat a přestanou si kopat jámy, pak bude na světě blaze.”

☛ Oldřich Nový a Adina Mandlová
ve filmu *Kristián* (1939)

*"Jen pro ten dnešní den stojí za to žít,
jen klid svůj tichý mít, víc po ničem netoužit!
Jen pro ten dnešní den a pro úsměv váš
se život změní v sen, ten den, kdy štěstí potkáváš.
Nesmíš se ptát, co bylo včera, bude zítra zas,
jen dnešek uchopit a pochopit, že nejkrásnější sen
je dnešní den ..."*

Poslední písní našeho vystoupení bude rovněž vzpomínka na ducha první republiky, byť samotná píseň **Kulhavá kobyla** vznikla až v roce 1940 (2. dubna), tedy za protektorátu. Jejím autorem je **Vilda** – čili Vilém – **Dubský** (1916-1974), který se živil jako úředník a později jako redaktor. Přitom psal texty (a občas i komponoval skladby) pro swingové a šansonové písničky. Vilda Dubský byl rovněž spoluautorem několika libret k operám a hudebním veselohrám. Po roce 1945 otextoval řadu amerických lidových písní, z nichž nejznámější jsou legendární **Zlaté střevíčky** v podání **Edity Štaubertové** (1940–2010). Původní text písně napsal polský autor **Edward Ciesielski** a píseň nazval **Piosenka cowboya**. Jeho text je stručnější a obsahově se mírně liší od českého. Hravá melodie Kulhavé kobylky jako by nebyly z válečné doby. Snad právě proto dodávaly tolik potřebný nadhled našemu zkoušenému národu, a i v dalších letech vlévaly krev do žil a přinášely úsměv na nejednu líci.

Původní text písně je polský a od české verze se liší nejen v refrému, ale i v celkovém vyznění:

*Choć kulawą kobyłę mam
W lesie błądzę sam
Gwizdżę sobie nie czując nic udręki
Wcale nie jest mi z tym źle*

*Z boku na bok kołyszę się
Konik trawkę rwie
Pogwizduję do taktu swe piosenki
Nic nie denerwuje mnie*

*A kobyłka się cieszy
Że jej podkowy brak
Swym parskaniem
Przyznaje, że tak*

*Choć kulawą kobyłę mam
Ciągle jestem sam
Gwizdżę sobie nie czując nic udręki
Wcale nie jest mi z tym źle*

Závěrem bychom rádi ještě připomněli našeho dalšího přizvaného hosta – **Tomáše Pelicha**. Tento mistrovský řemeslník (čalouník), učitel brazilského jiu-jitsu, milovník orientální kultury včetně její čajové odnože, tvůrce nádherné zenové zahrady **Shibumi**, **vystoupí 27. září 2019 a zahraje japonskou flétnu šakuhači**.

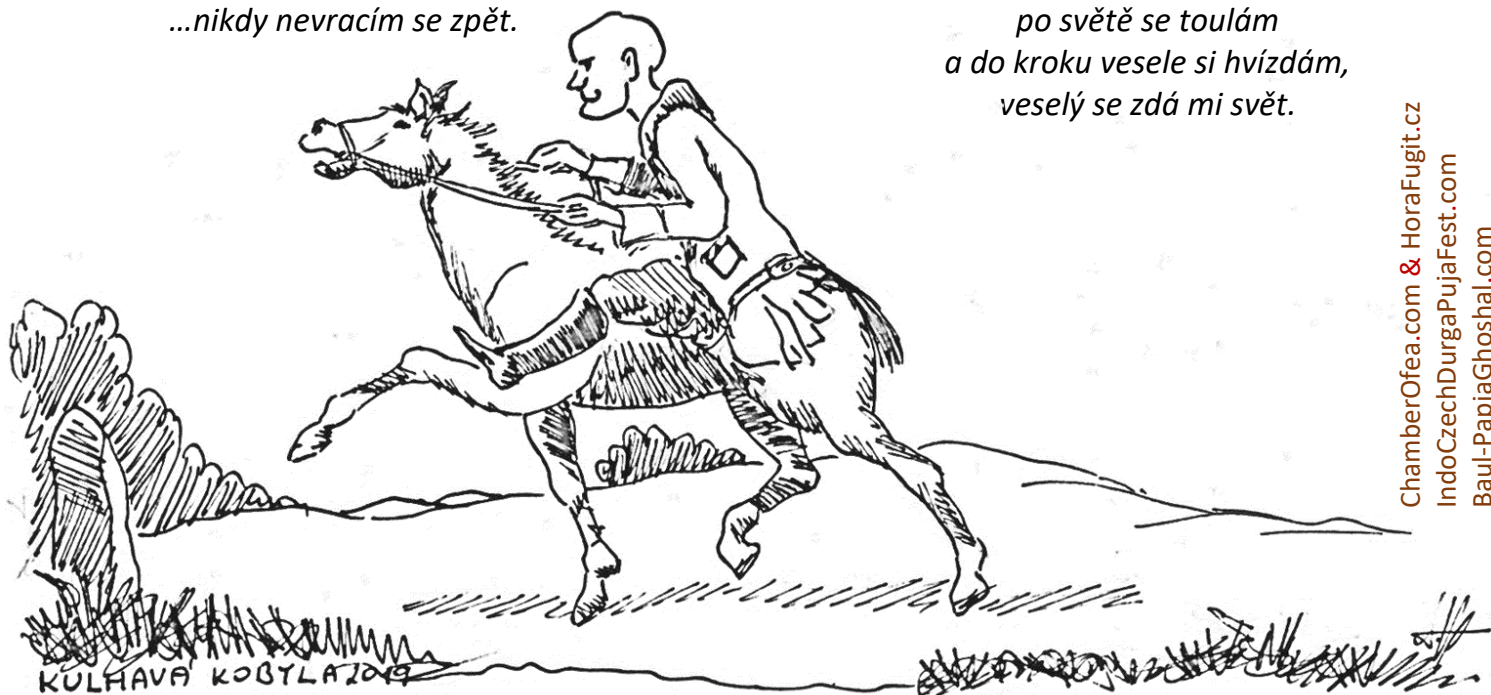
Jak vidno, účast Institutu renesance kulturního dědictví na Indočeském svátku Durga Puja organizovaném bengálskou umělkyní Papiou Ghoshal je přínosná spíše svým obsahem než rozsahem. Na vlastním programu se podílí pouze tři naši zástupci a dva hosté. **Oba však reprezentují tvůrčí schopnosti člověka, jež se rozhodne rozvíjet svůj potenciál trpělivě, postupně krok za krokem, beze zkratk.** Jedná se o drobný příspěvek k bohatému kulturnímu programu známé kalkatské umělkyně, avšak **věříme, že je to krok správným směrem, tedy směrem k mezinárodnímu kulturnímu dialogu, který klade důraz na pospolitost, vzájemné obohacování a sdílení radosti ze spolupráce.** Naším cílem je podporovat ty kulturní aktivity, které se nesnaží prosazovat svoje pojetí na úkor druhých. Jde nám o dialog skrze společné činy vedený s nadhledem a radostí, ve stejném duchu, v jakém k nám promlouvá text *Kulhavé kobyly*:

*Lidé se mi smějí, kam jsem rozum dal,
že kulhavou kobyly mám,
nevšímám si lidí, jedu klidně dál,
jako na moři si připadám.*

*Se svou kulhavou kobyly
po světě se toulám
a do kroku vesele si hvízdám,
...veselý se zdá mi svět.
Cesty mé nikam nevedou,
bez cíle se toulám
a do kroku vesele si hvízdám,
...nikdy nevracím se zpět.*

*Když mne má kobyly na svém hřbetě kolébá,
celý svět růžový se mi zdá.
Se svou kulhavou kobyly
po světě se toulám
a do kroku vesele si hvízdám,
veselý se zdá mi svět.*

*Já vím, že jednou ten čas nastane
možná dřív, než se naději,
že kobyly moje kulhat přestane
a já budu ještě raději,
Se svou kulhavou kobyly
po světě se toulám
a do kroku vesele si hvízdám,
veselý se zdá mi svět.*

ChamberOftea.com & HoraFugit.cz
IndoCzechDurgaPujaFest.com
Baul-PapiaGhoshal.com

Závěrem přijměte, prosím, pozvánku na naše následující akce: **29. září 2019** se rádi tradičně **SvatoMichaelské pouti** konané při kapli sv. Michaela archanděla na Pernikářce na Praze **6. 2. listopadu 2019** budeme pořádat dušičkový koncert **Hora fugit 2019** v kostele sv. Matěje nad Šárkou (Praha 6, Dejvice) a **8. listopadu 2019** si rovněž **připomeneme naše předky** v kapli sv. Jana Nepomuckého na Jenerálce (Šárecké údolí, Praha 6). **1. prosince 2019** budeme v kostele svatého Matěje pořádat v tamním kostele **Adventní koncert** a chystáme se i na roráty. V předvečer „prodlouženého víkendu“ – ve čtvrtek **24. října 2019** uspořádáme u **Trojčnické kaple** po čtyřleté odmlce **Prague Tea Night** – večer věnovaný nejenom čajové kultuře. Součástí pořadu bude i hudební program **Nocturno 2019**, při němž na harmonium zahraje Mgr. **Josef Lecián**. Více informací na našich webech ☺